

zmiraj toliko pripoveduje o surovosti Kranjcev, a o takih surovostih, kakor se godé na Dunaji, ali pa na Pruskem, na Kranjskem vendar še slišali nismo. Jaz odločno protestiram, da se kranjska dežela od one strani v deželnem zboru grdo sramoti. (Živahna pohvala na levi.) Črne pike, katere je gosp. Vesteneck navajal, so nezakonitosti, ki so se vršile pri volitvah, ko so nekateri glavarji nesramno gazili postavo. (Burna pohvala.) To je črna pika dežele naše, da v deželnem zboru sedi po nezakonitih činih voljena večina, ki ne zastopa ogromne večine prebivalcev. (Burno ploskanje na levi.) Se ve, da je okrajni glavar Vesteneck v svojem okraji napravil dosti hudih skušenj. — Poročevalec Vesteneck kliče deželnega glavarja na pomoč, češ, naj govornika opozoruje na dostojnost, a dr. Vošnjak opomni, da tak človek, kakor je Vestenek, ga ne bode učil dostojnosti, če nas on vedno provocira, mu odgovora ne bomo dolžni ostali, če vi sem streljate, streljali bomo nazaj. — Vitez Vesteneck pravi, da je poslanec Pfeifer to, kar je govoril, vse pravil uže v državnem zboru pri debati o proračunu. Nadalje pravi Vesteneck, da je nepoboljšljiv, da ne more brez policije živeti. Konečno graja litijsko občino, ki ima dva poslanca v deželnem zboru, pa ne stori ničesa za saniteto, ničesa za uboge. — Poslanec Pfeifer poročevalca Vestenecka stavi takoj na laž, dokazavši, da se je dogodjal, katerega je omenil, dosti pozneje vršil, kakor je on govoril v državnem zboru, da ga toraj tam ni mogel navajati. — Poslanec Svetec odgovarja, da Litija pošteno skrbi za uboge, da ima žandarmerijsko postajo, da je tudi saniteta dobra, kajti nahaja se v Litiji c. kr. okrajni zdravnik, okrajni ranočelnik, babica in lekarnica. Se ve, da je nemškutarska večina vklub nasprotovanju narodne stranke sprejela 3., in potem tudi 4. odsekovi predlog.

Dr. Poklukar poroča v imenu finančnega odseka o proračunih ustanovnih zakladov za l. 1880. in 1881., ki se potrdé. — Sprejme se predlog dr. Vošnjaka o oddajanju neozdravljivih ubogih bolnikov iz bolnišnice v hiralnico. — Dr. Vošnjak nasvetuje za finančni odsek, naj se občini slavinski dovoli 150 gold. podpore za most in škarpo, kar obvelja. — Konečno poslanec Navratil v imenu finančnega odseka nasvetuje, naj se telovadskemu učitelju Šmidtu za tisek drugega dela „Telovadne šole“ dovoli 150 gold. podpore, kar se sprejme.

Mnogovrstne novice.

* Za stavljenje katoliške stolne cerkve v Sarajevu darovali so v svojem imenu svitli cesar in v imenu cesarice 5000 gold., cesarjevič Rudolf 1000 gold., nadvojvode Ludevik Salvator 200 gold., Rajner 500 gold., Friderik 500 gold., kardinal Simor 3000 gold., finančni minister Szlavý 300 gold., vratislavski knezoškof Förster 50 gold. itd. Vsega nabranega denarja je 18.670 goldinarjev.

* Posnemanja vredno je postopanje nekega župana v Nasavskem na Nemškem. Tamošnji župan je prepovedal v krčme zahajati mladenčem, ki še niso 18 let stari. Zasačeni mladenec plača 1—2 gold., krčmar pa 2—4 gold. globe.

Naši dopisi.

V Gorici 2. avg. — Glavna dika goriške dežele, stare Avstrije stari steber, cesarjev značajni gojitelj, najstariši in zvestejši njegov svetovavec in prijatelj — počiva od 28. julija t. l. v rodovinski svoji raki na Št.

Peterskem pokopališči blizo Gorice. Gosp. fzm. Ivan K. grof Coronini, čigar dušna in telesna krepost je čudovito vključevala 86letni starosti, umrl je prav na god svoje rajneke soproge, 26. julija med 10. in 11. uro dopoldne. Smrt njegovo imenujemo po pravici naglo, nepričakovano, čeravno ni uže par dni pred stanje njegovo bilo prav normalno. Črno zagrneni zastavi — deželna na deželni hiši (v Gorici) in mestna na magistratu — ste potrjevali okoli poldne 26. julija, kar se je bilo kakor blisk razglasilo po mestu. — Životopisa odlično zgodovinskega možaka, kakor je bil grof oče Coronini, ni mi treba menda vpletati v ta kratki dopis. Samo to naj povem, — zlasti gojiteljem in odgojencem noveje dobe — da je bil visoki gospod v vseh razmerah svojega življenja vselej stanoviten in zvest katoličan in skoz in skoz — „značaj“. Ta misel se je meni najbolj usilovala v ginljivi tihoti, ko so preteklo sredo zvečer truplo spuščali v rako, ko je cesarjev namestnik, generalni adjutant fml. Frid. baron Mondel, vse do konca na tanko opazoval, kar se je v tem poslednjem trenutku milega godilo, ko so krasne vence znašali v grob, ko je zahajajoče solnce tako primerno povečevalo pomenljivi ta prizor. — O mrtvaškem sprevedu le toliko, da je bil rajncega vreden, častni stopinji in priljubljenosti njegovi primeren. Obrednik na čelu prvostolnega kapiteljna in domačih duhovnov je bil kapiteljski dekan mons. Franc Mercina (mons. Mercina je bil do lanskega leta dekan v Št. Petru in rajncemu grofu jako priljubljen). Prvi za mrtvaškim vozom je šel rajncega sin, gosp. grof Franc, državne poslanske zbornice prvodsednik (v polkovniški uniformi). Z generaladjutantom bar. Mondel-nom na levici je stopal namestnik primorski, gosp. De Pretis, v civilni obleki. V cerkvi so čakali Nj. eksc. gospod knez nadškof dr. Gollmayr — rajncega somiselnik in prijatelj. Razen tržaških vojaških načelnikov se je udeležilo pogreba vse, kar ima Gorica vojaških in civilnih odličnikov, vsi uradi, vse korporacije. V prvo smo videli tudi naše veterane; izkazovali so čast svojemu častnemu predsedniku. Močno pa in nevšečno so pogrebu kratile veličanstvo krajne razmere: vas nima namreč nikjer prostora, da bi se bil mogel spreved spodobno razviti in urediti. (Vojaki na pr. so se morali umakniti na stranske poti.) Gledajočega ljudstva se je vse trlo; pol Gorice je bilo v Št. Petru. Z oken vseh lepših hiš je visela črnina. — Rajncega dejanja so šla za njim, — preblagi spomin njegov ostane med nami. — V zvezi s popisom Št. Peterskega dogodka je misel na državnozbornično predsedništvo in na poslansko zbornico samo. Tisti dan, ko smo zgubili grofa Coronina očeta, došlo nam je sporočilo o še drugi važni zgubi: Slovenci goriški so zgubili svojega velezmožnega, mnogozaslužnega zastopnika v državnem zboru. Državni poslanec gosp. Andr. Winkler se je odpovedal državnega poslanstva! To je hud udarec njegovim volivcem in vsi deželi. Če pa uže mora tako biti, naj bode. Bog daj, da bi gosp. Winkler dobil naslednika vsaj enako značajnega, nesebičnega in delavnega, če tudi ne enako veljavnega. O tej zadevi ima zadnja „Soča“ pomenljiv — a ne preveč nadepolen sestavek. — Statistične posnetke iz naših srednješolskih letnikov in druge reči v prihodnjem dopisu.

Iz Kort v Istri 1. avg. R. — Zadnji dan julija je bil pri nas strašen dan. Pripodili so se iz morja črnosivi oblaki, nastal je grozovit vihar, kateri je ruval drevje s koreninami, lomil veje, metal po tleh vinske trte. Iz oblakov se vsuje debela in gosta toča in v enem trenutku je bilo vse potolčeno tako, da v več vaseh na trtah ne enega peresa ni ostalo. Slabo je bilo lani, ali naš slovenski kmet, ki je pobožen, delaven,